

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਬਾ ਅਦਾਲਤ ਡੀ ਫਾਲਜ਼ੋ ਅਤੇ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ, ਜੇ.

ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਨੰ: 1961 ਦਾ 332

ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਸਟਮ-ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਾਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰੀ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ-ਅਗਲੇ ਵਾਰਸ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ-ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ-ਨਵਾਂ ਬਿੰਦੂ-ਕੀ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜੱਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਉਲਟਾਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਗੰਭੀਰ ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪੂਰੇ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰੀ ਬਾਡੀ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਖੁੱਲਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਗਲਾ ਵਾਰਸ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਪਰਿਵਰਤਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜੱਦੀ ਅਚੱਲ

ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਜਾਂ ਇਕਮਾਤਰ ਉਦੇਸ਼ ਸਾਰੇ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਫੜੀ ਗਈ ਸੱਟ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਜਾਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੰਭਾਵੀ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਹੋਵੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪੂਰੀ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰੀ ਬਾਡੀ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਹਿੱਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ; ਇਹ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਰੁਚੀ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਨਾ ਜੋ ਸਾਰੇ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਆਮ ਹੈ, ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ 'ਤੇ ਅਸਲ ਵਾਰਸ ਕੌਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਲਾਭ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਲਗਾਵ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਆਚਰਣ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕੇ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪਰਤੱਖਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ।

ਅੱਗੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਿਰਫ਼ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਸਲ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਕੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਟਾ ਨਹੀਂ

ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜੋ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ ਜੋ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ਾ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪਰਿਵਰਤਨਕਰਤਾ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਜੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੋਹਫ਼ਾ ਉਸ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਸੀ। ਤੋਹਫ਼ੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਕਤਾਰ ਤੋਂ ਹਟਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਖੁੱਲਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਸਲ ਵਾਰਸ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਰਾਸਤ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਜੋ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ 'ਤੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ, ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ, ਮਿਤੀ 15 ਨਵੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ, ਆਰ.ਐਸ.ਏ. 1961 ਦਾ ਨੰਬਰ 686, ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਡਾਇਲ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਬਰਨਾਲਾ ਨੇ ਮਿਤੀ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ,

1961, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਬਨਵਾਰੀ ਲਾਲ ਸਿੰਗਲਾ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਫੂਲ, ਮਿਤੀ

28 ਫਰਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਡੀ.ਐਸ. ਨੇਹਰਾ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ।

ਬੀ.ਆਰ. ਅਗਰਵਾਲ, ਵਕੀਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

Judgement(ਫੈਸਲਾ)

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ- ਮਾਨਯੋਗ DUA, J. ਵਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-

ਇਸ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ

10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਜਾ

ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਵੰਸ਼ ਸਾਰਣੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ

ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ:-

ਚੜਤ ਸਿੰਘ

ਰਾਮ ਸਿੰਘ,
(ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ)

ਨਿਦਾਨ ਸਿੰਘ

ਦੀਵਾਨ ਸਿੰਘ

ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ (ਪੋਤਾ)

ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ (ਕੁਸ਼ਲ)

ਸਪੂਰਾ ਸਿੰਘ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ

ਹਜ਼ੂਰਾ ਸਿੰਘ

ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ

(ਵਿਧਵਾ)

ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ

(ਧੀ)

ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਜ਼ੂਰਾ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਤਾ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਕਿ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਜ਼ੂਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੋਲ ਵਿਵਾਦਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਕਬਜ਼ਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਨ, ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਭੌਤਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹਜ਼ੂਰਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੇ ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲ ਗਿਆ। 19 ਪੌਹ 2001 ਨੂੰ, ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਤੋਹਫਾ ਦਿੱਤਾ। ਹਜ਼ੂਰਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪੁੱਤਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ। ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੰਤਕਾਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਜ਼ੂਰਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਜਮਾਂਦਰੂ ਹੈ, ਨੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਆਮ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਖਰਕਾਰ 31 ਮਾਰਚ, 1951 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਾਨੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ 11 ਜਨਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਹੋ ਗਈ। ਇੰਜ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ। 4 ਜੂਨ, 1958 ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦੇ

ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 26 ਫਰਵਰੀ 1959 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਰਾਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ ਨੂੰ ਉਸਾਰੂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਮਾਨਯੋਗ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇਸ ਲਈ ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮਹਿਜ਼ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ।

ਜੂਨ, 1960 ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਉੱਠੀ ਹੈ, ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਖਿਲਾਫ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ ਨੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਅਗਲੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੱਕ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਅਧਾਰਤ ਕੀਤਾ। ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ। ਬਦਲ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਲਕੀਅਤ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਾਂਹ-ਪੱਖੀ ਸੀ ਪਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਾ. ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ

ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਗਲੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਿਰਫ ਦੋ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ, ਅਰਥਾਤ (1) ਕਿ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਰਿਵਾਇਤੀ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੀ. ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਅਗਲਾ ਵਾਰਸ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ (2) ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋਣਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਚ, 1951 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤੋਹਫਾ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੀ. ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ ਉਕਤ ਤੋਹਫੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਨੇ ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੀ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਵਾਰਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜੱਦੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਗੰਭੀਰ ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪੂਰੇ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰੀ ਬਾਡੀ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਖੁੱਲਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਗਲਾ ਵਾਰਸ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਫੜੀ ਗਈ ਸੱਟ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਜਾਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੰਭਾਵੀ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਹੋਵੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪੂਰੀ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰੀ ਬਾਡੀ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਹਿੱਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ; ਇਹ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਵਿਆਜ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਾਂ

ਸਪੈਸ਼ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਨਾ ਆਮ ਹੈ, ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਖੁੱਲਣ 'ਤੇ ਅਸਲ ਵਾਰਸ ਕੌਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਲਾਭ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਚਰਣ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕੇ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪਰਤੱਖਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਹੁਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗਾ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤੋਹਫ਼ਾ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿ ਇਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਅਸਲ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹੱਕ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਫ਼ਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਓਪ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਕੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜੋ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ ਜੋ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ਾ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਾਰਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਨਹਿਰਾ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ੇ ਲਈ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕੇ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਖੁੱਲਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ, ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੀ ਸਫਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਤੋਹਫ਼ੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕੇ, ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਤੋਂ ਤਾਂ ਹੀ ਰੋਕਿਆ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਖੁੱਲਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਸਲ ਵਾਰਸ ਬਣਨਾ ਸੀ; ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੋਹਫ਼ਾ ਉਸ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣ ਗਿਆ। ਤੋਹਫ਼ੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ; ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਖੁੱਲਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਸਲ ਵਾਰਸ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਰਾਸਤ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਉਸ ਦੀ

ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਬਿਸ਼ਨਾ, ਬਨਾਮ, ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ (ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਸੀ) ਦੇ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਸੋਹਣਾ ਆਦਿ, ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 132 ਆਫ 1958 (1) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼੍ਰੀ ਨਹਿਰਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜਿਸ ਦੀ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹੀ ਵਾਰਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਅਗਲੀ ਵਾਰਸ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੋਹਫਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ. ਹੁਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਹੀ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰੀ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ। ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਅਗਲੀ ਵਾਰਸ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਨੂੰ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਨਵੀਂ ਅਤੇ ਅਸੰਗਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਸ੍ਰੀ ਨਹਿਰਾ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਮਾਨਯੋਗ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਅਗਲਾ ਉਲਟਾ ਵਾਰਸ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਾਨਯੋਗ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਤਲ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਮੰਨਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕੇ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹੀ ਵਾਰਸ ਬਣਾਉ। ਇੱਕ ਕਾਤਲ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੱਖ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਧਵਾ ਜਮਾਂਦਰੂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ

ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਤਰਜੀਹੀ ਵਾਰਸ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਲਈ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸਫਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਨਾ ਆਦਿ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੋਹਨਾ, ਆਦਿ (1), ਗੋਸਾਈਂ ਜੇ. ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜੋ 1958 ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 132 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ; ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਅਜੀਬ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੀ ਰੱਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਗੁਆ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਵਾਰਸ ਹੈ। ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਨਾਲੋਂ, ਰਿਵਾਜ ਅਧੀਨ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਜਦੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੇਸ ਹੈ, ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵੱਲ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਖਾਰਜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨਾਲ ਬੱਝੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ ਦਾ ਹੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਾਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਨੂੰ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਗਲਾ ਵਾਰਸ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ। .

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਜੋ ਉਲਟੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਲਈ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਾਇਦ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਅਯੋਗ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਅਸਰ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਐਮਸੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਚੌਥੇ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ. ਅਲੀ ਮੁਹੰਮਦ ਮੀਤ ਮੁਗਲਾਨੀ (2) ਵਿੱਚ ਮਹਾਜਨ ਜੇ. ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ

ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਬਾਰ ਵਿਚ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਆਖਰੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਸਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਲਈ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ 1954 ਵਿਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, 1960 ਵਿਚ ਦਾਇਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਲਾਗਤ ਦੇ ਇੱਥੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ

ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ

ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ

ਮੁਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਨੁਵਾਦਕ)